

ÚJ ÉLETÜNK AUGUSZTUSA

A népek életében vannak olyan események, amelyek sok évszázados történelmi folyamatokat zárnak le, s ugyanakkor teljesen új távlatokat nyitnak fejlődésük előtt. Ilyen sorsfordító esemény volt a román nép életében 1944. augusztus 23-a, a társadalmi és nemzeti, antifasiszta és antiimperialista felszabadító forradalom kezdete.

E napon a román nép a társadalmi igazságért és nemzeti függetlensége megvédéséért folytatott küzdelmének mintegy betetőzéseként megdöntötte az antoneszkánus katonai-fasiszta diktatúra rendszerét, függetlenítette az országot a hitleri német imperializmustól, megnyitva az utat a mélyreható változások, a gyökeres társadalmi-politikai átalakulások előtt. A Román Kommunista Párt vezetésével hazánk minden erejével belépett a szövetséges hatalmak oldalán az antihitlerista háborúba; az arra irányuló küzdelembe, hogy a függetlenséghez, haladáshoz és szabadsághoz való jog nevében megvédelmezze létfontosságú érdekeit, és részt vegyen Magyarország, Csehszlovákia és Ausztria egyes részeinek a felszabadításában, a végső győzelemig.

Köztudottak az 1944. augusztus 23. óta bekövetkezett döntő változások: a közigazgatás demokratizálása, a földreform, az államosítás és a szocialista iparfejlesztés, a tanügyi reform, a széleskörű művelődési forradalom, a mezőgazdaság szocialista átalakítása, az elmaradottabb vidékek iparának kiépítése, az urbanizáció sikerei.

E négy évtizedből külön korszakként emelkedik ki az utóbbi huszonegy esztendő, amióta Románia élén Nicolae Ceaușescu államelnök áll. Ezt a korszakot a merész célkitűzések, a gazdasági-társadalmi fejlesztés dinamizmusa, a szocialista demokrácia elmélyülése jellemzi.

Figyelemreméltó, hogy ebben a korszakban, amelyet Nicolae Ceaușescu államelnök neve fémjelez, a felszabadulás óta eltelt négy évtized összipari termelésének 80%-a valósult meg; a mezőgazdasági termelés az utóbbi két évtizedben kb. két és félszeresére növekedett, a nemzeti jövedelem pedig több mint négyszeresére; az állandó termelési alapok 82%-a az 1965—1985-ös periódusban valósult meg.

Itt kell megemlítenünk azokat a konkrét megvalósításokat is, amelyek egyértelműen államfőnk nevéhez fűződnek: a Duna—Fekete-tengeri Csatorna, és a Transzfogarasi Műút megépítése, a hatalmas öntözési rendszerek, a nagyszámú lakásépítés, a falvak és városok újjáépítési akciója, stb.

Kiemelkedőek az utóbbi két évtized eredményei, amelyeket Nicolae Ceaușescu államelnök kezdeményezése és vezetése alatt hazánk a külpolitikában, valamint a békevédelem és leszerelés terén ért el. Hazánk 155 országgal tart fenn diplomáciai kapcsolatot, míg ez a szám 1965-ben csak 67 volt. Államelnökünket úgy ismeri a nemzetközi világ, mint a leszerelés és béke fáradhatatlan harcosát.

Egyházunk támogatta és támogatja az 1944. augusztus 23. utáni megújuló korszak építését, és cselekvően részt vesz országunk és az emberiség szebb és jobb jövőjéért kezdeményezett minden tevékenységben.

Az ország népével együtt az Unitárius Egyház hívei és lelkeszei, egyházi és világi vezetői a lelkesítő feladatok szerint elért kimagasló sikerek jegyében köszöntik a társadalmi és nemzeti felszabadító forradalom 42. évfordulóját.

Dr. SZABÓ ÁRPÁD

A SZENT IRATOK ÉRTELMEZÉSE: A BIBLIA

A vallások története nem csupán a vallás és kijelentés között mutat benső kapcsolatot, hanem a kijelentés és az írás között is. A vallás, kijelentés, szó és írás ez összefüggésében nincs semmi idegen. Ugyanis a vallás tartalmi része elsősorban képzet, tanítás, amelyet kijelentésből nyer, szavakban fejez ki, hagyomány által plántál át nemzedékről-nemzedékre s végül írásban rögzít és őriz meg. Tehát a gondolat és szó, gondolkodás és írás a legbensőbb rokonságban állnak egymással. Különösen a vallás területén bír nagy jelentőséggel a beszéd és az írás. A legtöbb népnek van olyan könyve, vagy könyvgyűjteménye, amelyik tekintéllyel bír és mint szabály érvényesül a tanításban és az életben.

A kereszténység számára ez a könyv a Biblia. Valóban, bármilyen helyet jelölünk is meg a Biblia részére a világ vallásos irodalmában, egyedülálló jelentőséggel bír valamennyi keresztény felekezet gondolkozásában és tiszteletében. Hiszen a Biblia volt a forrása és segítette elő egyben, a legmagasabbrendű vallásos gondolkodás és élet kiformálódását.

Az unitárius vallás is osztozik a Biblia értékelésében és tiszteletében. Az unitárius reformáció éppen a Biblia újra felfedezésének és a hit középpontjába állításának jegyében született. Dávid Ferenc, az unitárius egyház megalapítója, a Biblia gyermeke és teológusa volt. „A Szentírás Dávid Ferenc identitásának alkotórésze és teológiai rendszerének fundamentuma, enélkül sem őt, sem reformációját nem érthetjük meg.“ Ez az új irányulás döntő módon meghatározta, történelmünk későbbi időszakaiban is, a Biblia unitárius értelmezését, a hozzá való viszonyulást és beágyazását hitfelfogásunkba. Természetesen nem hitünk objektív letéteményesét és foglalatát látjuk benne, hanem az egyéni és közösségi élő vallásosság tápláló forrását, amely fölött az embernek, mint Isten gyermekének értelme és lelkiismerete jelenti a végső tekintélyt.

A Biblia helyes megismerésében és értékelésében kiindulópontunk az a felismerés, hogy az emberi szellem egyik legcsodálatosabb alkotását látjuk benne. Mivel a Biblia emberi munka és emberi nyelven íródott, annak értelmét olyan módszerrel kell keresnünk, mint amellyel embertársaink érzését és gondolatait saját szavaikból szoktuk megérteni. A tanulmányozásban és az igazság megismerésében nem objektív külső tekintélyre kell támaszkodnunk, hanem önmagunkra. Ez azt jelenti, hogy a tanulmányozás és helyes használat legjobb módja, ha emberi szempont szerint olvassuk. Emberi szempontból a szó legátfogóbb és legnyomatékosabb értelmében. Ezt a könyvet emberek írták embereknek: emberi a nyelv, a segédeszközök, amikkel írták és megőrizték; emberi az értelem,